

else. Vælgeren har ganske den samme Ret i begge Tilfælde. I det ene Tilfælde er han maaste 1 af 5,000, i det andet maaste 1 af 10,000; han kan da selvfølgelig i det første Tilfælde kun vælge halvt saa mange som i det andet, men har dog i og for sig samme Ret i begge Tilfælde. Man kan ikke kræve den samme Ret, naar man kun er 1 af 10,000, som naar man er 1 af 5,000. — Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets (Scharling) beklagede, at Mindretallet ikke havde stillet sit Forslag saaledes, at der kunde blive delt Afstemning derover. Dertil maa jeg bemærke, at dette ligger slet ikke i den Opgave, som Mindretallet har stillet sig. Jeg kan meget godt forståa det Standpunkt, som det ærede Medlem staar paa, og som maaste flere staa paa, nemlig at man skal staa et vist Antal Medlemmer fast og give visse Regler for, hvorledes Tallet efterhaanden kan forøges. Det er med andre Ord det Jonnesbech'ske Standpunkt fra 1874. Hvis dette havde været Mindretallets Standpunkt, vilde man ogsaa have stillet et saadant Forslag om delt Afstemning. Men Mindretallet mener ikke, at det er det rette, men derimod det, som vi have foreslaaet som en Helhed. Jeg kan meget godt forståa, at det ærede Medlem som Repræsentant for Københavns 4de Valgkrets beklager, at denne Krets ikke kan vedblive at komme til at vælge som saadan, og særlig beklager, at alle synes at være enige derom undtagen han; men jeg tror, at hele Hjemmeligheden er den, at denne Krets vil, da den ligger lige midt i Byen, og da den er reduceret til et Minimum af Beboere, ikke ved nogen som helst Ordning kunne undgaa at blive delt, naar man ikke vil gaa aldeles henholdsvis frem imod alle de andre Krets. Den Maade, hvorpaa Mindretallet har foreslaaet den delt, er den mildeste og bedste Maade, hvorpaa den kan deles, idet den efter vort Forslag kun deles i to Dele, der hver for sig kunne gaa over til en anden Krets. De ville for saa vidt blive sammen, som de gaa over til andre Krets, hvor de kunne vente at faa en forholdsmaessig Tilslutning. For øvrigt finder jeg det ganske naturligt, at det ærede Medlem udtaler sig for Bevarelsen af sin Valgkrets — det vilde jeg vist ogsaa have gjort for min Krets' Bedkommende, hvis det havde været den, der havde været Tale om — men det ærede Medlem kan ikke fortaenke andre i, at de ikke kunne tage de samme specielle Hensyn. — Saa er der endelig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkrets (B. Holm). Han udtalte sig om Mindretallets Grundlovstrofast paa forskellige Maader, som jeg

ikke tror, at det er værd at komme alt for meget ind paa. Her foreligger jo aldeles ikke noget om Grundlovstrofast eller 3fte Grundlovstrofast, men noget helt andet, nemlig ganske simpelt, om man, naar man vil omlægge Valgkretsene paa en saadan Maade, at der kan være et fast Grundlag for Fremtiden, ikke er nødt til at ændre Grundloven. Der foreligger slet ikke noget andet. Hvis Mindretallet derimod havde troet at kunne gøre en saadan Omordning, som vi foreslaa, uden at forandre Grundloven, kunde der være Anledning for det ærede Medlem til at tale om Grundlovstrofast eller Grundlovsutrofast, men da vi netop ere fuldstændig enige om, at det ikke kan ske uden Forandring af Grundloven, ser jeg ikke, at der kan være Tale om noget af den Art. Noget andet var det, hvis det ærede Medlem vilde komme og sige, at det, som vi foreslaa, er ikke i Overensstemmelse med Grundloven, fordi det ikke giver Vælgerne den samme Ret, idet det f. Eks. giver Vælgerne af een Klasse eller af een Stand eller Vælgere med Formue eller hvilken som helst anden Betingelse, der kunde være Tale om, større Ret end de almindeligere Vælgere, men vort Forslag gaar jo netop ud paa at stille alle lige. Det ærede Medlem gik ud fra den besynderlige Forudsætning, at jo flere Folketingsmænd man havde, desto større Indflydelse vilde Folketinget have. Han sagde nemlig, at det er at forringe Vælgerne's Indflydelse, naar man ikke vil give dem et saa stort Antal Folketingsmænd, som de kunne forlange. Dette er jo imidlertid en komplet Misforstaaelse. Hvad enten Folketinget bestaar af 100 Medlemmer eller af 110 eller af 137, eller, som det maaste vilde blive om nogle Aar, af 180 Medlemmer, har det i og for sig som Helhed den samme Ret. Derfor var det en ganske besynderlig Udtalelse af det ærede Medlem, at det ogsaa er fra min Side en Mangel paa Grundlovstrofast, at jeg har udtalt, at der ikke er nogen særlig Grund til Stede til at forøge Antallet af Folketingsmænd, og at det er et Bevis paa, at jeg vil Folketingets Indflydelse til Livs; det har jo ikke det allermindste dermed at bestille. Naar det ærede Medlem udtalte, at det var en besynderlig Omhu, jeg havde for den Sare, at Flertallet skulde blive Mindretal, da det dog er Mindretallet, der regerer Landet, ser jeg ikke, at det har noget at sige, thi Spørgsmaalet er jo ikke om, hvem der er Flertal eller Mindretal i Folketinget, naar Talen er om at regere Landet; det er noget helt andet. Det kan godt tænkes, og det er jo Tilfældet, at Flertallet i dette Ting er af